

Μαρμαρινά

ΑΘΗΝΑΙ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1951
(ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ)
ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΡ. ΦΥΛ. 60
ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Φο. Ρουζβέλτ 41 - Αθήναι

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ - ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Ένα θαυμάσιο στιγμιότυπο του φωτορεπόρτερ των «Μαρμαρινών Νέων» κ. Νικολάου Μπούρη την ώρα που το άπικ «ΑΔΑΝΑ» παραπλέει το νησί του Μαρμαρά.

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΜΑΡΜΑΡΑ, ΠΡΑΣΤΕΙΟ, ΓΑΛ-
ΛΙΜΗ, ΑΓ. ΤΙΜΟΘΕΟ, ΑΦΘΟΝΗ, ΠΑΛΑΤΙΑ, ΚΟΥΤΛΑΗ ΚΑΙ ΑΦΥΣΣΙΑ

Ένα μεγάλο όνειρο της ζωής μας, όνειρο καθημερινό επί 30 δόκλα χρόνια. Έλαβε σάρκα και οστά κι έγινε πραγματικότητα τον περασμένο μήνα. Ύστερα από κουραστικά τρεχάματα δυο εβδομάδων και τις άλλες ταλαιπωρίες που τραβά ο ταξιδιώτης στη Χώρα μας, για να βγάλει το διαβατήριό του, είμαστε επί τέλους έτοιμοι να ξεκινήσουμε για το περιπόθητο ταξίδι. Και στις 10 το βράδυ, τη Μ. Πέμπτη, με βαθεία συγκίνηση πατάμε τις σκάλες του βαποριού, που θα μας φέρη στα Άγια χρώματα της πολυαγαπημένης Πατρίδας.

Είναι η πρώτη μεγάλη Ελληνική οργανωμένη εκδρομή για την Τουρκία, μετά την άρση των περιορισμών, που απαγόρευαν στους άνταλληλαξίμους και στους φυγάδας Έλληνες της Τουρκίας να επισκέπτονται την Πατρίδα τους, και γι' αυτό το πλοίο είναι γεμάτο από εκδρομείς - προσκυνητές, που πάνε ύστερα από 30 χρόνια να ξαναδοούν και να προσκυνήσουν τον τόπο γεννηθέντων. Η συγκίνηση είναι κτυπητά ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων και η μεγάλη χιρά τους ξεχειλίζει σε τραγούδια, χαρούμενες συζητήσεις και γέλια.

Συντρόφους στο ταξίδι μας έχουμε τον συμπατριώτη από το Πασαλιμάνι κ. Νικόλ. Μπούρη με τη σύζυγό

του κ. Κατίνα και τον φίλο του κ. Ζαχαράκη, τον Αμερικανό συμπατριώτη από την Κούταλη κ. Δημοσθένη Έμμανουήλ με την σύζυγό του κ. Χρυσόπη, την επίσης από την Κούταλη συμπατριώτισσα κ. Ευρυδίκη Οικονομίδου με την κόρη της θνίδα Χαρίκλεια, και τον Κωνσταντινουπολίτη φίλο μας κ. Ηλία Πολυχρονιάδη με την σύζυγό του κ. Νίνα και τα δυο παιδιά τους.

Αφήνουμε τον Πειραιά στις 2 το πρωί της Μ. Παρασκευής και ζημερώνουμε στο Αιγαίο μ' ένα θαυμάσιο καιρό. Ο ήλιος που λίγο πριν ανέτειλε από το μέρος της Μ. Ασίας, μας στέλνει με τις ακτίδες του τον πρώτο χαιρετισμό του και ρίχνει το χρυσάφι του στη μαρμαίνα θάλασσα που λαμπυρίζει στο έλαφρό κυματάκι της.

Ολόκληρη η μέρα κυλάει μέσα σε μία ευχάριστη ατμόσφαιρα κεφισού και χαρούμενων συζητήσεων στις όποιες σχεδιάζονται αυτά που πρόκειται να κάνη ο καθένας, όταν θα φθάση στην Πόλη.

Μόλις πατήσω το πόδι μου έξω - λέγει ένας - θα γονατίσω και θα φιλήσω το χώμα της. Ύστερα θα πάω στην Αγία Σοφία και το βράδυ στα Πατριαρχεία για την Ανάσταση. Και ένας άλλος, κοιλιόδουλος αϊτός λέγει: Μωρέ, παιδί μου, δεν βλέπω την ώρα που

θα φθάσουμε, για να πάω να φάω μούδια με πιλάφι και μπουγάτσα. - Ξέχασες το καλκάνι και το κεμπάπ, τον παρρατηρεί κάποιος.

- Άσασα! φιλε μου, πρώτα τα μούδια και η μπουγάτσα και ύστερα έχουμε συνέχεια...

Ένας τρίτος, που ηγαίνει για πρώτη φορά στην Πόλη, ακούει όλες αυτές τις συζητήσεις και μένει σιωπηλός. Σκέπτεται... Τι άρα γε; Ίσως αυτά που πρόκειται να δη στην Πόλη. Ίσως η σκέψις του να ταξιδεύει και κάπου άλλου, σε κάποιο άλλο, αγαπημένο γι' αυτόν, μέρος.

Έτσι κατά το απόγευμα, φθάνουμε έξω από την Τένεδο και με τη δύση του ήλιου μπαίνουμε στα Δροβανέλλια. Την ώρα που αναβαν τα φώτα φθάσαμε στο Τσανάκ-Καλέ. Μισή ώρα στάθμευσις για να πα-

ραλάβουμε τους Τούρκους υπαλλήλους του έλέγχου διαβατηρίων και τό βαπόρι μας ξαναρχίζει άργα τό δρόμο του, ανεβαίνοντας τά Στενά. Η νύχτα έχει απλώσει παντού τό μαύρο πέπλο της και τό πυκνό σκοτάδι δέν αφήνει να διακρίνουμε τίποτε γύρω μας. Πλησιάζουν μεσάνυχτα (Τούρκικη ώρα) και οι περισσότεροι απ' τους επιβάτες έχουν αποσυρθη σιούς κοιτώνες τους για να κοιμηθούν. Κατά τόν ύπολογισμό μας πλησιάζουμε να βγούμε από τά Στενά και βγαίνουμε στο κατάστρωμα ν' αντικρύσουμε την Προποντίδα, τη γλυκειά θάλασσα μας, που είχαμε να την δούμε 30 χρόνια, να τη χαιρετίσουμε και να της φέρουμε τον χαιρετισμό όλων των νοσταλγών Μαρμαρινών, που ζούν μακριά της.

Ο ψυχρός άερας της νύχτας μάς έχει παγώσει τό πρόσωπο, μά η ψυχική αναταραχή δέν μάς αφήνει να νοιώσουμε τίποτε. Με τά μάτια σπηλωμένα ψάχνουμε μέσα στο βαθύ σκοτάδι και στο λιγοστό φώς των άστρων κατορθώνουμε να διακρίνουμε τις άκτες που άνοίγουν τά Στενά στην Προποντίδα. Σκύβουμε από την κουπαση και ρίχνουμε στην αγαπημένη θάλασσα ένα κλώνι δάφνης, που κρατούμε στα χέρια μας, φερμένο από την Αθήνα. Θαμπώνουν τά μάτια από τά δάκρυα και δυο σταλαματιές από τό ξεχειλιμένο του ψυχικού πόνου μας, για τά μέρη που είχαμε και τά χόσασα, πέφτουν και ένώνονται με τό ύγρο στοιχείο που μάς λίκνισε στα παιδικά μας χρόνια.

Σέ λίγο μία λάμψη δεξιά μας, που φωτίζει για μία στιγμή τόν ορανό και τη θάλασσα, μάς φανερώνει τό φανάρι της Αγένης. Και στέλλουμε νοερά τόν πρώτο χαιρετισμό μας στή λατρευτή Πατρίδα.

Είναι δυο η ώρα μετά τά μεσάνυχτα και ηγαίνουμε να κοιμηθούμε. Πού να κλείση όμως ο ύπνος τά μάτια μας! Τά νεύρα μας έχουν πάθει τέτοια υπεργίεση, που μάς είναι αδύνατο να κοιμηθούμε. Κυλάει οι ώρες μέσα σε χίλιες δυο σκέψεις, που στριφογυρίζουν στο μυαλό μας, και τό πρωί, πρωτό άκόμα καλά-καλά φέξη, ντυνό-

ΜΙΑ ΕΞΕΧΟΥΣΑ ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

Όταν αποφάσισα να πάω στην Πόλη, μετά των σκοπών μου ήταν και η συνάντησις με τόν αγαπητό φίλο και συνεργάτη των «Μαρμαρινών Νέων» κ. Θεοφάνη Σπ. Θεοφανίδη.

Τόν Θεοφανίδη δέν γνώριζα προσωπικά, άπό τά γραμμάτια του, όμως, τις περιγραφές τόν, τις φιλοσοφικές του σκέψεις, την συγκινητική προθυμία του να εξυπηρετήση τά «Μαρμαρινά Νέα» και κάθε άλλη πατριωτική προσπάθεια, μου δίνονταν πολλές φορές η έγκαιρία να εκτιμήσω τό ύπεροχον του χαρακτήρος του, την έμβριθεία των σκέψεών του, την κοινωνική του άνατερότητα, ως και τόν ιδεαλιστικό πατριωτισμό του.

Άλλ' όταν τόν συνάντησα για πρώτη φορά στις 28 Απριλίου στην Πόλη και αντίκρισα την προσωπικότητά του ζωντανή, όμολογώ ότι με την έκφραση του, την λεπτότητα της συμπεριφοράς του και τόν αόθορητισμό του στο να μου προσφέρει κάθε υπηρεσία για την επιτυχία του σκοπού του ταξιδιού μου, όμολογώ ότι κυριολεκτικώς με σκλάβωσε και μ' έκανε όχι μόνο να τόν αγαπήσω σάν αδελφό, αλλά και να τόν εκτιμήσω άκόμη περισσότερο ως άνδρα διανοούμενο και πατριώτη άκαταψή.

Ο Θεοφανίδης είναι ένας από τους λίγους πατριώτες μας, που άνάλωσαν τη ζωή τους για τά πατριωτικά μας συμφέροντα. Οι υπηρεσίες που προσέφερε και προσφέρει καθημερινώς στην ιδιαίτερη πατρίδα μας είναι πολύ μεγάλες. Προτοπόρος πάντα σε κάθε πατριωτική μας έκδήλωση, εργαζόταν άκούρσοτα για την επιτυχία της, χωρίς να ύπολογιση κόπους και θυσίες. Ο Θεοφανίδης είναι ο μέγας έμψυχωτής της Μαρμαρινής Ίδέας και ο σε νόσ σών δεσμός που φέρνει σ' έπαφή με την Πατρίδα όλους τους νοσταλγούς Μαρμαρινούς.

Στό πεδίο της πνευματικής δημιουργίας ο Θεοφανίδης θεωρείται ένας άριστος πνευματικός εργάτης με πολυσύνθετο ταλέντο. Τα έργα του - ιστορικές μελέτες, διηγήματα, περιγραφές, άναποκορίσις κ.λ.π. - είναι θαυμάσια προϊόντα σκέψις βαθείας και φωτεινού στοχασμού. Ίδιαίτερος ο Θεοφανίδης εκτιμάται για τις ιστορικές γνώσεις του και τις επιτυχείς έρευνές του στην Ίστορία.

Στην κοινωνική και πνευματική ζωή της Πόλης ο Θεοφανίδης κατέχει μία θέση ξεχωριστή. Τόν αγαπούν και τόν εκτιμούν βαθεία όχι μόνο οι δικοί μας, αλλά και οι Τούρκοι, μεταξύ των οποίων έχει πολλούς φίλους διανοούμενους. Ένας απ' αυτούς είναι και ο περίφημος Τούρκος Βυζαντινολόγος κ. Μουζαφφάρ Ραμαζάνογλου, διευθυντής του Μουσείου της Αγία Σοφίας. Ο Θεοφανίδης είναι μέλος της Εταιρίας των Κεντρικών Εκπαιδευτηρίων της Κοινότητος Χαλκηδόνος, έκτακτος άπεστασιμένος στη βιβλιογραφική υπηρεσία της Τουρκίας για την έδρα των Ελληνικών, τακτικό μέλος της Εταιρίας Βυζαντινών Σπουδών και μέλος του Συλλόγου των Μεσαιωνικών Γραμμάτων, που τόν όνόμασε «συνεργάτην έν ιστορικής έρευνας λόγω των γνώσεών του έν τη Έθνηκή Ίστορία και τού ζήλου του ύπερ των Κοινωφελών Ίδρυμάτων και Οργανώσεων».

ΘΕΟΦ. ΣΠ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ
Ο φλογερός Πατριώτης
Ο λαμπρός οικογενειάρχης
Ο ΠΟΛΥΣΥΝΘΕΤΟΣ ΚΑΙ ΧΑΛΚΕΝ-
ΤΕΡΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

μαστε και ανεβαίνουμε τό κατάστρωμα. Όλόγυρα μας η Προποντίδα στολισμένη την πιό ωραία γαλανή στολή της, μάς υποδέχεται χαρούμενη, γλυκειά, μαγεύτρα. Ο ούρανός της κατακάθαρτος και η επιφάνεια της γιαλί. Και πλατειά σάν ένας μεγάλος άκεανός! Απ' τη θέση που θβάνει τό μάτι του άνθρώπου.

Τό βαπόρι μας, με έλαττωμένη την ταχύτητα του, προχωρεί με την πλήρη στην Πόλη, αφήνοντας πίσω του ένα βαθύ αόλακό, στεφανωμένο από τούς άφρους του έλικα και της πλήρης. Ο ήλιος έχει τώρα ανατείλει και καθρεφτίζεται μέσα στα διάφανα νερά που πέρνουν χρυσαφένιο χρώμα από την άντανάκριαση. Σάν τά σαλιγκάρια ξεπροβάλουν ένας - ένας οι επιβάτες στο κα-

τάστρωμα για ν' απολαύσουν τό ωραίο θέαμα. Μά σε λίγο μία όμίχλη τά σκεπάζει όλα. Πλησιάζουμε στην Κωνσταντινούπολη και ο Βόσπορος μάς υποδέχεται με τις συνηθισμένες αότους τούς μήνες πρωινές όμίχλες του, που κουβαλάει από τόν Εύξεινο Πόντο. Κόβει την ταχύτητά του τό πλοίο μας στο έλάχιστο και αρχίζει τά σφυρίγματα για ν' αποφύγουμε τόν κίνδυνο τής συγκρούσεως. Τό κακό κρατάει μία περίπου ώρα και στο ξεκαθάρισμα του όρίζοντος άντικρύζουμε τόν Άγιο Στέφανο, τό γνωστό αυτό Έλληνικό προσάσιο της Πόλης, που σήμερα έχει τό Τούρκικο όνομα Γεσίλ-κιόι. Πριν προλάβουμε όμως καλά - καλά να τό δούμε, ξαναπέφτει η όμίχλη και τά σκεπάζει πάλι όλα γύρω

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τους συμπατριώτες μας της Πόλης και τούς Τούρκους συμπατριώτες του Μαρμαρά, της Κούταλης και της Αφυσσίας, θερμά ευχαριστώ για την έγκάρδια υποδοχή και την φιλοξενία που μου επέφύλαξαν κατά την επίσκεψή μου στην Κωνσταντινούπολη και στην Πατρίδα. Ίδιαίτερος ευχαριστώ τόν φίλατό μου συνεργάτη κ. Θεοφ. Θεοφανίδη και την αγαπητή μου οικογένειά του, τόν άημωτο Μαρμαρά κ. Μουσταφά Έμιν, τόν Μουσταφά Αφυσσιάν κ. Καλή Χατζή Χαρού, τούς διδασκάλους Μαρμαρά και Αφυσσίας κ. κ. Καλή Όζεο και Άχμέτ Έρσάν, τόν διευθυντή του έργοστασίου Κονσταντινουπόλεως Μαρμαρά κ. Μπαρζιμ Όμέρ Μπιρδάν, τούς κ. κ. Χαρού Έφέντη, Άκτιούλλα Κιαζήμ Καραζάν και Σαμπάν Ριφάτ, την Παλατιανή οικογένεια του κ. Χουσέιν Δελή Χουσείν και τόν έξαιρετο Κωνσταντινουπολίτη έμπορο κ. Κωνσταντίνο Παπαδόπουλο, για τις έξαιρετικές περιποιήσεις των και τά θερμά φιλικά αοθήματά τους. Έπίσης ευχαριστώ ιδιαίτερος τόν σημερινό Ιδιοκτήτη τού πατριού μου σπιτιού στή Παλάτια κ. Ριζελ Όμέο Άιντογάν για την προθυμία του να μου άδειση ως άναμνηστικό από την επίσκεψή μου στην αγαπημένη Πατρίδα και στο σπίτι που γεννήθηκα τό εικοστόσιο τού σπιτιού μας που σσζόταν άκόμη άνέκατα άνάμεσα στα τραγικά χαλάρματα του πατριού μου σπιτιού. Μ. Α.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελ.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

* Εσπερινοί: Δολ. 20.000
 * Αγγλίας: Δολ. 1.12
 * Γαλλίας: Φρ. 1.000
 * Αμερικής: Δολ. 5

Γραφείον και Τυποποιεῖον
 Δολ. 60.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΙ
ΠΡΟΠΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 8 § 1
 τοῦ Α.Ν. 1092/1938
 Τυπογραφείον καὶ κατοικία
 ἠκευθύνου Διευθυντοῦ
 Δεληγιώργη 154 - Πειραιεὺς

Κοινωνική Ζωή καὶ κίνησις

ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Μετὰ τρίμηνο ἀσθένεια, ἀπὸ δυσίτητος τῆς ὁποίας ἀγχειροῦσθε ἀπὸ τὴν Κλινικὴν Πάριου, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀπέθανε στίς 10 Μαΐου, σὴν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν, ὁ καλὸς συμπατριώτης ἀπὸ τὰ Παλάτια Πασχάλης Ταυλαρίδου. Ὁ μεταστάς υἱὸς ἕνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους νοικοκυραίους τῶν Παλατιῶν, ἀριστος οἰκονομολόγος καὶ λαμπρὸς πατριώτης. Τὴν κηδεία του πορηκολούθησαν πολλοὶ συμπατριώτες μας καὶ ἄλλοι φίλοι τῆς οἰκογενείας Ταυλαρίδου. Τὴν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ λοιποὺς συγγενεῖς θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γάμοι:
 Ὁ κ. Βασίλειος Τσαρκός, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, καὶ ἡ θνίς Ἐθαγγελία Κατσοπούλου ἐτέλεσαν στίς 3 Ἰουνίου τοὺς γάμους των.
 —Στὸν ἰ. ναὸ τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας, σὸν Ν. Φάληρο, ἐτέλεσαν στίς 10 Ἰουνίου τοὺς γάμους των ὁ κ. Ἀριστείδης Ἀδ. Μικολίδου καὶ ἡ θνίς Μαργαρίτη, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, με παρόντων τὴν κ. Αἰκατερίνη Στεργίου.
 Στούς νυμφευθέντας εὐχόμεσθε καθε εὐτυχία.

ΠΙΣΚΟΚΕΦΑΛΟΥ Κρήτης

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Γεώργιος Ἄντ. Καραλῆς ἀπὸ τὰ Σκουπιά καὶ ἡ θ. Ριζικά Βουρλιδάκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των σὲ στενὸ οἰκογενειακὸ κύκλῳ. Τὰ στέφανα ἀλλάξε ἡ κ. Ζαφειρίτσα Καταργη, τὸ γ. Γαλάριου ἀπὸ τὴν Ἀθήνη.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Γεώργιος Ἄντ. Καραλῆς ἀπὸ τὰ Σκουπιά καὶ ἡ θ. Ριζικά Βουρλιδάκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των σὲ στενὸ οἰκογενειακὸ κύκλῳ. Τὰ στέφανα ἀλλάξε ἡ κ. Ζαφειρίτσα Καταργη, τὸ γ. Γαλάριου ἀπὸ τὴν Ἀθήνη.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

—Ἀρραβῶνες:
 Ὁ κ. Παναγιώτης Πολυζωρῆνης ἀπὸ τὰ Παλάτια, καὶ ἡ θνίς Ἐλένη Α. Ἀρράνη, ἀπὸ τὰ Χάλια Χαλκίδος, ἔδωσαν ἀρραβῶνα στίς 21/5/51. Τοὺς εὐχόμεσθε καλὰ στέφανα.

Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ

—Ἀρραβῶνες:
 Ὁ κ. Δημήτριος Φουφτούνας, ἀπὸ τὴν Σκάλα Ἐρωσίου, καὶ ἡ θνίς Μαίρη Γεωργίου Σάββα, ἀπὸ τὰ Ν. Παλάτια, ἔδωσαν ἀρραβῶνα στίς 17 Ἰουνίου. Τοὺς συγγαίρουμε θεοῦ καλοὺς εὐχόμεσθε καλοστέφανα.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:
 Ὁ κ. Λάζαρος Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ θνίς Δωροθέα Κωνσταντίνου ἐτέλεσαν στίς 8/5/51 τοὺς γάμους των.

ΑΘΗΝΩΝ

—Θάνατοι:
 Στίς 17/4/51 ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα ὁ καλὸς συμπατριώτης μας, ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, Εὐστάθιος Τσιώτης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Πισκοκέφαλον συμπατριώτες μας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, φίλοι τοῦ μεταστάτου. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς των θεοῦ ἀνυποψήσθε.

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

* ΣΤΙΣ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ ὁ Προκονησιακὸς Σύνδεσμος πραγματοποίησε τὴν πρώτη ἐφεστεινὴ ἐκδρομὴ του στὴν πευκόφυτο καὶ μαγευτικὴ τοποθεσία Ζούμπερι. Ἡ προτίμησι τῶν λεωφορέων γιὰ τὴ μεταφορὰ, χάρισε τὴν ἄνεσι καὶ τὴν ξεκούρασι σ' ὄσους συμμετέσχον. — Τὸ λεωφορεῖο πραγματικὰ εἶναι τὸ πιὸ πολιτισμένον μέσον γιὰ τὴς ἐκδρομῆς. Γυρίζει κανεὶς τὸ βράδυ, ὄχι σκοτωμένους καὶ σακατεμένους ὅπως ἄλλοτε, ἀλλὰ ξαναιωνίμως, εὐδιάθετος, ἀναπαυμένος, με κινούργιες δυνάμεις γιὰ τὸν καθημερινὸ ἀγῶνα τῆς βιοπάλης.

— Πάρ' ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ λεωφορείου, ἔχει κι' ἕνα—ἀς τὸ ποῦμε—μειονέκτημα. Τὸ κάπως ὑψηλὸν κόστος τοῦ εἰσιτηρίου γιὰ πολλὰ ἰσχνὰ βαλάντια κι' ἔτσι περιορίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐκδρομῶν. Αὐτὸ ἔγινε καὶ γιὰ τὴ δικὴ μας ἐκδρομὴ. Γι' αὐτὸ, ἀλλήφορὰ, τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου ἄς ἔχη ὑπ' ὄψιν του, ἐκτὸς ὅπου λεωφορεῖα, νὰ ἀγκαζάρη καὶ κοινὰ ἐκδρομικὰ αὐτοκίνητα με φθινὸν εἰσιτήριο, γιὰ νὰ κἀνὴ τὴν ἐκδρομὴ προσιτὴ σὲ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερους συμπατριώτες.

* ΤΑ «ΝΑΥΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», ἀσχολούμενα με τὴν Τουρκικὴ ναυτιλία, σημειώνουν σὸν τευχὸς των τοῦ πρώτου 15θήμερου μηνὸς Ἰουνίου, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμβολὴ γιὰ τὴν πρόδο τῆς, τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας κ. Τζελάλ Μπαγιάρ, «διακρινόμενου, λόγω ἰσως καὶ τῆς καταγωγῆς του ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶν, διὰ τὴν ναυτιλιακὴν του συνείδησιν».

* Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. Πολύδωρος Παπαχριστοδοῦλου, ὁ σεμνὸς λγγογράφος καὶ ἀκούραστος ἐρευνητὴς καὶ μελετητὴς τοῦ λαογραφικοῦ θησαυροῦ τῆς Ἀν. Θράκης—ἀπ' τὴν ὁποία καὶ κατάγεται—χρόνια τώρα, χωρὶς καμμίαν κρατικὴν ἐνίσχυσι, ἐκδίδει τὸ «Ἀρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ», συμβάλλοντας ὅσο κανεὶς ἄλλος στὴν ἀποθησαύρισι, γνῶσι καὶ ἀνάπτυξι τοῦ λαϊκοῦ μας πολιτισμοῦ. Δὲ θὰ μπορούσε ὁ Προκονησιακὸς Σύνδεσμος, πού τὸσο ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ λαογραφία, νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὴ τὴν προσπάθειαν, ἐγγραφόμενος τοῦλάχιστον συνδρομητῆς τοῦ «Ἀρχείου»; Νομίζω πὼς μὴ τέτοια ἐνέργεια ἔχει μόνον ἠθικὰ θὰ ἐξυψώσῃ τὸ Σύνδεσμόν μας, ἀλλὰ καὶ θὰ τὸν ὠφελήσῃ, βάζοντας τὰ θεμέλια μιᾶς βιβλιοθήκης με μιὰ ἀσύγκρητη πνευματικὴ προσφορὰ: «Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ».

Τὸ Σκοπεῖδ'

ST. MORITZ
ON-THE-PARK

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ
ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΟΝ

Μὲ πρόγραμμα συνεχοῦς ἀνακαινίσεως καὶ ἀλλαγῆς ἐπιπλῶν, ἡ Διεύθυνσις τοῦ **ST. MORITZ** προσεπάθησε πάντοτε ὅπως παρέχῃ εἰς τοὺς ταξιδιωτὰς τὰς καλλιτέρας εὐκολίας καὶ ἀναπαύσεις.

Τὸ κατὰ πρόσον ἐπετύχασεν φαίνεται ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν διακεκριμένων Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Εὐρωπαίων πού κάμνουν τὸ **ST. MORITZ** σπῖτι των, ὁσάκις ἐπισκέπτονται τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὰ Ἐστιατόριά μας **RUMPLEMAYER** καὶ **CAFÉ DE LA PAIX** φημίζονται διὰ τὴν ὑπέροχον Ἀνατολίτικην καὶ Εὐρωπαϊκὴν κουζίνα των.

Τίμαι: Μοναχικὰ δωμάτια ἀπὸ δολ. 6.000
 Διπλὰ ἀπὸ δολ. 8.00 **SUITES** ἀπὸ δολ. 14.00

New York's only truly continental hotel
 50 CENTRAL PARK SOUTH

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γ. ΤΑΙΗΛΟΡ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
 Φρ. Ρουζβέλτ 41 Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ
 Τηλ. 20.088—24.815 Τηλέφ. 41.438

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

“Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ”

ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΙΝΗ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἔδρα: Ἀθήναι, Φρ. Ρουζβέλτ 41 • Τηλ. 20-088

Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΧΡΥΣ. Β. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
 ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Διπλωματοῦχος Ἐθνικοῦ Μετσόβ. Πολυτεχνείου
 Ὁδὸς Νίκης 9 - Καλαμάκι (Π. Φαλήρου). Τηλ. 33.012

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΜΕΛΕΤΗ
ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ — ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

πολὴ καλὴ καὶ εὐγενεστάτη κυρία, πού ἤθε ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη νὰ δώσῃ ἐπίσημολογιστὸν ἀρραβῶνα τοῦ γιου τῆς. Στὸ σπῖτι τοῦ κ. Ἰωάν. Μαστρογιαννάκη πού εἶχαν συγκεντρωθῆ—προσκεκλημένοι γιὰ τοὺς ἀρραβῶνες—ὄλοι οἱ ἐγκατεστημένοι σὸν Τζάκσον-βίλλ συμπατριώ

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΣΤΟ ΜΑΗ

Μάη με τις γλυκιές αγύες με μωρημένο βρόδον...

Τόν κόνο πίζω στήν καρδιά δέν ήμπορώ ν' άνεξω...

Φεύγει, πετά ή ψυχούλα μου νά φύγη πίσω πάλι...

Στά πετροστόλιστα βουνά που κέρδικες λαλούνες...

Ο ύδρανός κι' ή θάλασσα με δρεξε θεωριούνται...

Μάη με δροσερές αγύες με βρόδον μωρημένα...

Φεύγει, πετά ή ψυχούλα μου στίς πετρώδεις οροφές...

Νέα Παλάτια, Μάιος 1951

Η ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ

Η ώμορφη Αμμουλιανή και τί δέν μάς χαρίζει...

Λοφίσκοι σε στολίζουνε και γύρω έλαιώνες...

Στήν άγκαλιά σου δέχθηκες τόσους συμπατριώτες...

Και είναι τά σπιτάκια σου όλα λευκά σαν χιόνι...

Τράτες, βαρκοβλες και γκρι-γκριά στολίζουν τ'...

Με τό λιμάνι δίπλα του κι' όλες τις ψαροπούλες...

Σύκα, σταφύλια και έληές είναι τά αγαθά του...

Στή Δάφνη τό λιμάνι τους άράζουνε τρεχαντήρια...

ΣΜΑΡΩ Χ. ΜΠΟΥΡΗ

ΧΟΡΟΣ ΣΤ' ΑΛΑΝΙ

Σκόλη στό Πασσαλιμάνι γίνεται χορός στ' άλάνι...

Γιά σου Ντάτη με τό ντέφι που μάς έφρασε στό κέφι...

Τού Βασραμής, ξεχωριστές σά Παναγιές...

Κι' άλλες τρεις του Μιζο-άνθος, μόνος και σορόπι...

Γιά σας, του Κλωνή φεργάδες στα πανάθηρα καντάδες...

Θυγατέρες του Μπαχάρη δλο έμορφιά και χάρη...

Τά μαλλιά σας ριζτε κάτου, μαύρα σά φτερά κοράκου...

Σά κάντιο και οι δυο γλυκές του Καρακόπλου...

Τού Χριστόφορου Ρουμπίτσα, πρώτ' άπ' όλα τά κορίτσα...

Κι' ή! Κατίγω του γιατρού μας, πρόσωπο σαν τό φεγγάρι...

Και τής Ζερμπουλιώς Ρουμπίτσα και σεις, Άνθη και Σοφίτσα...

Κοιτίζες είν' ακόμα τώρα πρωτοκόρη Λεωνόρα...

Και του Κάπταν-Γιάνη, νά τη γαϊτανόφουδη κι' άφράτη...

Στό χορό έβγαλες νάμι κι' όπως τρέμεις σά καλάμι...

Φόρτα τά βιολιά, Έμπρός, Έγώ 'μαι του φαρά ο γιός...

Κασσάνδρα Μ.

Η ΠΕΡΔΙΚΑ

(Μαρμαρινό Δημοτικό)

Μιά πέρδικα καυχήστηκε Άνατολή και Δύση...

Κι' όκνηγός σάντάκουσε πολύ του κακοφάνη...

Τά δίχτυα τά μεταξωτά στού Χιονάτ' ή βρύση...

— Άλαφροπιάσεμ' κυ- τώρα ή ψυχή μου βγαίνει...

Κι' άπ' τά λαφροπατή- ματα κάνει φτερά και φεύγει...

— Όρα νά σ' εύρη κυνηγέ κι' άσχημοκυνήγαρα...

π' άφησες τέτοια πέρδικα και θά την πάρουν άλλοι

ΠΡΑΣΤΕΙΤΙΚΑ

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΕΝΟΙ ΤΑΦΟΙ ΚΑΙ ΧΩΡΓΙΟ

Πατριωτική άνάμνησις του συνεργάτου μας κ. Κυριακού Π. Αδαμαντίδη

Ο νοός μου δέν έβρει τί πάει νά πη άπόστασις...

Είναι Σάββατο, παραμονή τής Πεντηκοστής. Βρίσκομαι στό χωργιό...

Τούτο τό πρωινό οι νωποί τάφοι δέχονται τις έπισκέψεις των δικών τους...

Οι χωργιανοί που κάθονται στό γιάλο προσβλέπουν στον κάβο τής Παναγιάς...

Τά άνοιξιάτικα πρώινα κυματάκια πλένουν χαϊδευτικά τους βράχους...

οι ψυχές την τελευταία τους συνάντησι με μάς και θά ξαναγυρίσουν στην αιώνια κατοικία τους...

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΟΥΝΙΟΥ 1: Σάν σήμερα τό 1296, σεισμός μεγάλος προξένησε ζημιές στό Μαρμαρά...

ΙΟΥΝΙΟΥ 7: Σάν σήμερα τό 1915 οι κάτοικοι του Μαρμαρά έπεσαν τον δρόμο τής πρώτης...

ΙΟΥΝΙΟΥ 25: Σάν σήμερα τό 1834 παρουσιάστηκε πανόλη στα Παλάτια του Μαρμαρά...

Τόν ΙΟΥΝΙΟ του 1638 απέθανε ο κατ' άρχηγός από τό Μυριόφυτο τής Θράκης Άρχιεπίσκοπος Προικοννήσου Δανιήλ...

Τόν ΙΟΥΝΙΟ του 1775 τό κρασί στην Άλώνη και στα άλλα χωριά τής επαρχίας Προικοννήσου...

Τόν ΙΟΥΝΙΟ του 1839 απέθανε στη Χίο ο Μητροπολίτης Κοσμάς που έποίμανε την επαρχία Προικοννήσου...

Τόν ΙΟΥΝΙΟ του 1861 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Σβορνικίου ο καταγόμενος από τά Σκουπιά τής Άλώνης Διονύσιος...

Τόν ΙΟΥΝΙΟ του 1874 απέθανε ο καταγόμενος επίσης από τά Σκουπιά Μητροπολίτης Καστοριάς Νικηφόρος.

ζομε αιώνια στον άτέλειωτο ύπνο σας και καθημερινά θά λύνουμε

τά κράσπεδα τής κατοικίας σας. Πειραιεύς, Ιούλιος 1951

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ: ΧΑΡΑΚΙ

Απόσπασμα από τό άνείκδ. βιβλίο «Κύζικος - Αε-τάκη του Ιατρού κ. Γκπουράτη Μαρρή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τό προηγούμεν. φύλλο

Εξωκκλήσια είχε τό Χαράκι τά έξής: Τόν Άγιον Δημήτριον όλιγον έξωθεν του χωριού πρός Άνατολας έντός άσουλλίον από δρύς...

δή του τύπου «πηγαντέ» ήτοι έπιμήκη έχοντα όξείαν και κυρτήν την τήν πρώραν και την πρύμνην...

Τό σπουδαιότερον προ-ϊόν του χωριού ήσαν σταφύλια, έκ των όποιων παρεσκευάζοντο ώραια κρασιά, καλλιεργούντο...

Πρό έκατονταετίας ιδρυθήσαν εις τό χωριόν τούτο και ναυπηγεία μικρών Ιστιοφόρων, και άλιευτικών...

Στό έρχόμενο φύλλο: ΔΡΑΚΟΥΝΤΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΥΠΟΛΕΩΣ

Άρραβώνες

Ο κ. Κωνσταντίνος Σωκοκλ. Ντίκος (άπό την Άρσόνη) και ή θνίς Δέσποινα Γ. Ζερμπουλιού, άντηλλάξαν στις 20 Μαΐου στην Πόλη Έδακτιλίδι...

Γάμοι:

Η θνίς Καλλιόπη Χο. Τσοούλεφ και ο κ. Διονύσιος Παγεσιάννης, έτέλεσαν τους γάμους των στην Πόλη, στις 3 Ιουνίου...

Βαπτίσεις:

Στό γραφικό Τσεγκέλιο του Βοσπόρου έγινε στις 20 Μαΐου ή βάπτισις τής κορούλας του κ. Νίκου και τής κ. Κατίνας Παλαοπούλου...

Θάνατοι:

Άπέθανε στην Πόλη και η δεύτηκη σεμπορεπείστατα ή Χαράλιμος Κουκλουβής, άπό την Άρσόνη...

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ἀπὸ τὴν 1η σελίδα

μας. Ἀνεβασμένοι ὄλοι οἱ ἐπιβάτες στὸ κατάστρωμα, μὲ νευρικότητα παρακολουθοῦν τὴν ἀργὴ πορεία τοῦ πλοίου καὶ τὰ βάζουν μὲ τὴν ὀμίχλη πού δὲν τοὺς ἀφήνει ν' ἀπολαύσουν τὸ θέαμα τῆς Πόλης. Ψάχνουν στὸν ὄριζοντα ν' ἀνακαλύψουν τίποτε, μὰ πούθενά δὲν φαίνεται ἡ ἀκτὴ. Εἶναι ἡ ὥρα 10 τὸ πρωὶ καὶ ἡ ὀμίχλη ἀκόμη νὰ διαλυθῇ! Σὲ μιὰ στιγμή κάποιος διακρίνει στ' ἀριστερά μας ἕνα μινιάρ, ὕστερα ἄλλον, καὶ μαζί ἕνα τροῦλο πάνω σ' ἕνα τεράστιο οἰκοδόμημα. Ἡ Ἁγία Σοφία, ἡ Ἁγία Σοφία, φωνάζουν μερικοί, καὶ τρέχουν ὄλοι νὰ δοῦν τὸ μεγαλοῦργημα τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Μὰ δὲν ἦταν αὐτὸ πού μὲ τὴν λαχτάρα ποθοῦσε ἡ ψυχὴ μας. Ἦταν τὸ Ἄχμετ Ἰζμὰν, πού ἀπὸ μακρὰ μοιάζει καταπληκτικὰ τὴν Ἁγία Σοφία. Ξαφνικά σιχίζεται τὸ πυκνὸ παραπέτασμα τῆς ὀμίχλης καὶ παρουσιάζεται μπροστά μας—δεξιότερα ἀπὸ τὸ κτίριο πού εἶδαμε—ἡ Ἁγία Σοφία, μὲ τὴν ἄσπρη μεγαλοπρέπεια τῆς καὶ τὸν ἐπιβλητικὸ ὄγκο τῆς. Συνταράζονται οἱ ψυχὲς καὶ τὰ σώματα διατρέχει μιὰ ἀνατριχίλα, πού τὴν προκαλεῖ ἡ δυνατὴ συγκίνησις. Τὰ μάτια δακρῶνουν καὶ πολλὰ χέρια κάμουν τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Καὶ ἐκεῖνοι πού γιὰ πρώτη φορά ἐπισκέπτονται τὴν Πόλη, δοξάζουν τὸ Θεὸ πού τοὺς ἀξίωσε νὰ δοῦν τὸ Ναὸ—Σύμβολο τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

Παραπλεύουμε τώρα τὴν Πόλη (τὸ ἀρχαῖο Βυζάντιον) καὶ μπαίνουμε στὴν εἴσοδο τοῦ Βοσπόρου, ἔχοντας ἀριστερά μας τὸ Σαρὰί Βουρνοῦ καὶ τὸν Κεράτιο κόλπο, μπροστά μας ἀριστερά, τὸν Γαλατὰ καὶ τὸ Πέρα, δεξιά μας τὸ Καδικιοῖ (Χαλκηδῶνα), τὸ Σκούταρι (Χρυσούπολι), τὸ μικρὸ νησί μὲ τὸν Πύργο τοῦ Λεάνδρου (Κίξ—Κουλέ—Πύργος τοῦ κοριτσιοῦ), καὶ στὸ βῆθος, μπροστά μας δεξιά, τὸ Βόσπορο.

Σταματᾷ τὸ μυαλό μας μπροστὰ στὴς τὸσες ὀμορφίες πού ἀντικρίζουμε, φυσικὲς καὶ τεχνητὲς καὶ δικαιολογοῦμε ἀπόλυτα ἐκείνους πού χαρακτηρίσαν τὴν Κωνσταντινούπολη «Βασιλισσὰ τῶν Πόλεων».

Βουτηγμένη μέσα στὸ πράσινο, μὲ τίς γραφικὲς συνοικίες τῆς, πού ἀνάμεσα τοὺς ξεφυτρώνουν τὰ ἱστορικά τῆς κτίρια, οἱ ἐκκλησιῆς τῆς καὶ τὰ παλάτια τῶν Ὀθωμανῶν αὐτοκρατορῶν, πού δεσπόζουν στὴς ἀκτὲς τοῦ Βοσπόρου, τὰ δροσερὰ τῆς προάστεια, καὶ τὴ θάλασσά τῆς τὴν πολυχρῶμη, τὴν πανταχοῦ παρούσα, ἀποτελεῖ ἡ Κωνσταντινούπολη ἕνα ὑπέροχο σύνολο, πού ὁμοίως τῆς πιστεύουμε δὲν ὑπάρχει σὲ κανένα ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου.

Στὴν ἀποβάθρα τοῦ Γαλατὰ φθάνουμε στὴς 10 καὶ μισή καὶ ἀντικρίζο-

ζουμε τίς χιλιάδες τῶν ὁμογενῶν πού περιμέναν τὴν ἀφιξή μας. Ὁ καθένας τοὺς ἔχει νὰ ὑποδεχθῇ ἕνα συγγενῆ, ἕνα φίλο, κάποιον γνωστό. Κατεβαίνουμε τίς σκάλες τοῦ πλοίου καὶ μὲ τὴ συγκίνηση ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπο πατάμε τὸ χῶμα τῆς Πόλης. Μπαίνουμε στὴν ὥραία, τὴν πολιτισμένη σάλα τοῦ τελωνείου (στὸ «σαλόνι» ὅπως τὸ λένε οἱ Πολίτες) καὶ παρουσιάζουμε στοὺς ὑπαλλήλους τίς βαλίτσες μας γιὰ τὸν τελωνειακὸ ἔλεγχο. Μὲ μεγάλη εὐγένεια οἱ Τούρκοι ὑπάλληλοι μᾶς ρωτοῦν ἂν ἔχουμε νὰ δηλώσουμε τίποτε τὸ φορολογησίμο καὶ ἀρκοῦνται στὴ δήλωσή μας χωρὶς νὰ ἀνοίξουν τίς βαλίτσες μας. Μᾶς συνοστοῦν μόνο νὰ δηλώσουμε, στὴν εἰδικὴ θυρίδα, τὰ χρυσαφικά (δακτυλίδια, βραχιόλια, σκουλαρίκια κ.λ.π.) πού ἔχει καθένας μαζί του γιὰ νὰ γραφτοῦν στὸ διαβατήριό του καὶ ἔτσι ὁ καθένας τῶν νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς τῶν, ὅταν θὰ φύγῃ.

Ἐξω ἀπὸ τὸ τελωνεῖο γίνεται ἡ συνάντησις μὲ τοὺς συγγενεῖς, τοὺς γνωστούς, τοὺς φίλους, μ' ἀγκαλιές, φιλιὰ, συγκινήσεις δάκρυα. Ψάχνουμε κι' ἐμεῖς μέσα στὸ πλῆθος γιὰ νὰ βροῦμε τὸ φιλικὸ πρόσωπο πού θὰ μᾶς περιμένε, μὰ πού δὲν τὸ γνωρίζαμε ὅτε μᾶς γνώριζε προσωπικά, κι' ἐπειδὴ δὲν κατορθώνουμε νὰ τὸ ἀνακαλύψουμε, πέρνομε τὸ δρόμο νὰ βροῦμε τοῦλάχιστο τὸ Τουριστικὸ πρακτορεῖο τοῦ συμπατριώτη ἀπὸ τὴν Ἀρτάκη κ. Κωνσταντινίδη, πού τὸν εἶχαμε γνωρίσῃ σ' ἕνα ταξεῖδι τοῦ στὴν Ἀθήνα. «Ρωτώντας, ρωτώντας, πᾶς στὴν Πόλη», λέγαμε στὴν Πατρίδα μας. Νά, κι' ἐμεῖς, τώρα, στὴν προκυμαία τοῦ Γαλατὰ, ρωτᾶμε νὰ μάθουμε γιὰ τὸ πρακτορεῖο τοῦ κ. Κωνσταντινίδη. Τὸ βρίσκουμε χωρὶς μεγάλο κόπο, γιὰτὶ δὲν ἔπρεπε πολὺ ἀπὸ τὸ τελωνεῖο. Χαίρετᾶμε τὸν καλὸ πατριώτη καὶ τὸν ρωτᾶμε: «Μήπως φάνηκε ἀπ' ἐδῶ σήμερὰ ὁ κ. Θεοφανίδης;» «Νάτος, μᾶς ἀπαντᾷ ὁ κ. Κωνσταντινίδης, πού εἶχε τὸ πρόσωπο στραμμένον στὴν εἴσοδο τοῦ γραφείου του. Γυρίζουμε καὶ βλέπουμε τὸν ἀγαπητὸν μας φίλο καὶ ἐκλεκτὸ συνεργάτη μας νὰ μπαίνει μέσα, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν γιοῦ του. Ἐμεῖς ψάχναμε νὰ βροῦμε ἐκεῖνον κι' ἐκεῖνος ἔφαχνε γιὰ μᾶς. Ἡ συνάν-

τησίς μας καὶ ἡ προσωπικὴ γνωριμία μας, ἐπισφραγίσθηκε μ' ἕνα θερμὸ ἀγκάλιασμα καὶ ἕνα φιλὶ. Ὁ κ. Θεοφανίδης μᾶς παρουσιάζει τὸ γιοῦ τοῦ Σπύρο, ἕνα λαμπρὸ παιδί δεκατεσσάρων χρόνων, πού σπουδάζει στὴ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ, καὶ σὲ λίγο ἐνῶ ὁ μικρὸς φεύγει μὲ τίς βαλίτσες μας γιὰ τὸ σπίτι τοῦς, ὅπου θὰ δεχθῶμε νὴν ὁμηρικὴ φιλοξενία του, ἐμεῖς ἀφηνόμαστε στὴ διάθεση τοῦ κ. Θεοφανίδη γιὰ νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὴν Πόλη. Πρῶτο πρᾶγμα πού ἔχουμε νὰ κάνουμε, μᾶς λέγει ὁ φλογερὸς πατριώτης, εἶναι νὰ ἐξασφαλίσουμε τὰ εἰσιτήρια μας γιὰ τὸ νησί. Καὶ μᾶς ὁδηγεῖ στὸ Πρακτορεῖο πού θὰ πάρουμε τὰ εἰσιτήρια γιὰ τὸν Μαρμαρᾶ. Μὲ δυατὴ συγκίνησις, ἀλλὰ καὶ μεγάλη ψυχικὴ ἀγαλλίασις, παίρνουμε ἀπὸ χερί τοῦ στενωτάκου ἀσπροκίτρινο χαρτάκι πού γράφει ἀπάνω «№ 4506—Θέσις 1η—Κάμαρα 5—γιατὰ 2—Ἀτιμόπλοιο «Σαγιάρ»—Ταξεῖδι № 8 Ὀνοματεπώνυμον ταξιδιωτοῦ κ. Νίκους, πού θὰ βῆγῃ στὴ σκάλα Μαρμαρᾶς—Ναῦλος γρῶσια 715—15/51 (ἡμερομηνία ταξιδίου)», τὸ διαβάζουμε, καὶ εὐλαβικά τὸ τοποθετοῦμε μέσα στὸ πορτοφόλι μας. Ἐὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν κ. Θεοφανίδη καὶ τοῦ ἐκφράζουμε τὴν ἐπιθυμία μας νὰ μεταλάβουμε τὸν ἀγράντων Μυστηρίων μιὰ καὶ εἴτε νὰ βροῦμε Μεγαλοσαββατιάτικο στὴν πόλι πού ἡ ἱστορία τῆς εἶναι τὸσὸ συνυφασμένη μὲ τὴν Ὀρθόδοξο Χριστιανικὴ Πίστη. Μᾶς ὁδηγεῖ στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Γαλατᾶ, ὅπου προλαμβάνουμε καὶ παρακολουθοῦμε τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας τῆς πρωίας τοῦ Μ. Σαββάτου καὶ παίρνουμε τὴ θεία Μετάληψι ἀπὸ τὸ χερί τοῦ πατρὸς Γερμανοῦ. Ρίχνουμε κατόπιν μιὰ ματιὰ στὴς ἐκκλησιῆς Ἁγίου Ἰωάννη Χίων καὶ Χριστοῦ Γαλατᾶ, πού τὸν τελευταῖο καιρὸ τὸν ξαναπῆρε τὸ Πατριρχεῖο ἀπὸ τὸν αὐτοκαλούμενο ἀρχηγὸ τῶν τουρκορθόδοξων Παπᾶ—Εὐθύμῃ, καὶ κάνουμε μιὰ μικρὴ ἐπίσκεψιν στὸν ἀρχιερατικὸ προεστῆμα τοῦ Γαλατὰ-θεοφιλέστατο Ἁγιο Δαφνουσίου κ. Γρηγόριο. Μᾶς ὁδοῦνται θερμότητα ὁ λαμπρὸς Ἡπειρώτης κληρικὸς καὶ μᾶς προσφέρει τὸν πρῶτο καφέ τῆς φιλοξενίας πού ἤπιαμε στὴν Πόλη. Κατὰ τὴν σύντομη αὐτὴ ἐπίσκε-

ψή μας διαπιστώνουμε τὰ βαθειὰ αἰσθήματα ἀγάπης πού τρέφει γιὰ τὸ καλὸ τῆς Προικοννήσου. Ἡ δευτέρῃ ἐπίσκεψή μας στὴν Πόλη γίνεται στὰ βιβλιοπωλεῖα Σωτηρίου καὶ Γεωργίου Πατσιαρχέα, ἀγαπητῶν φίλων τῶν Μαρμαρινῶν καὶ τῆς ἐφημερίδας μας. Ἀκολουθεῖ μιὰ ἐπίσκεψιν στὸ Κουμπαρατζή, στὸ σπίτι τοῦ κ. Κουτουμάνη, ὅπου φιλοξενουδνται οἱ συνταξιδιώτες μας Κουταλιανοὶ κ. Δημοσθένης Ἐμμανουήλ μὲ τὴν σύζυγόν του καὶ ἡ κυρία Εὐρύδικη Οἰκονομίδου μὲ τὴν κόρη τῆς, καὶ ὕστερα πηγαίνουμε στὸ σπίτι τοῦ κ. Χουρμούζη Ἀντωνιάδη, ὅπου οἱ ἀνεψιὲς τοῦ κ. Θεοφανίδη, δύο ἐκλεκτὰ λουλούδια τῆς Προικοννήσου, μᾶς παραθέτουν πλουσιώτατο μεγαλοσαββατιάτικο γεῦμα. Μικρὴ ἀνάπαυλα στὴν περιόδεια μας καὶ ξαναπαίρνουμε τὸν δρόμο, ἀνηφορίζοντες τὰ γραφικὰ καλντερίμια τοῦ Γαλατᾶ. Περνάμε ἀπ' τὰ στενά σοκάκια μὲ τὰ ψηλά ξύλινα σπίτια, πολυκατοικίες τῆς παλιᾶς ἐποχῆς, μαυρισμένα καὶ κίτρινα ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, καὶ καταλήγουμε στὴν μικρὴ πλατεῖα τοῦ Κουλέ (Πύργου τοῦ Γαλατᾶ). Στὸ δρόμο μας ψάχνουμε νὰ δοῦμε ἀνάμεσα στὸν κόσμο τῶν δύο φύλων, πού ἀνεβοκατεβαίνει, κανένα φέσι ἢ φερετζέ, ἢ κανένα ἀπὸ τοὺς παλιούς ἐκείνους γραφικὸς τύπος τῆς Πόλης μὲ τὰ τεράστια ἄσπρα ἢ πολύχρωμα σαρίκια, τὰ φουσκωτὰ καφτάνια, τοὺς χρυσοκεντημένους τοσομπέδες, τὰ πολυχρῶμα πλατεῖα ζουτινάρια καὶ τὰ γυριστὰ ὄσιν τσαρούχια παπούτσι τους, μὰ ἄδικα κοπιάζουμε. Στὴν Τουρκία σήμερὰ δὲν ὑπάρχουν ὅτε ὡς δείγμα αὐτὰ τὰ πράγματα. Μόνο στὰ μουσεῖα καὶ στὰ καρτ—ποστάλ μπορεῖ νὰ τὰ βρῆ κανένας. Καὶ ὁ ἱμάτης ἀκόμα, πού μὲ τὴ γλυκεῖα φωνή του, τὴν ἀπευροχρηστικὴ μελωδική, διακρῦπτει κάθε βράδου ἀπὸ τὸν μινιάρ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ὑψίστου πρὸς τοὺς ὁμοθρήσκους του, δὲν εἶναι ἐκεῖνος πού ξέραμε. Δὲν φορεῖ σαρίκι, μήτε ζουτινᾶ. Δὲν ἔχει γένεια. Εἶναι ἕνα ἀμύστακο παλῆκαρι, κανένας μεσόκοπος ἢ κανένας ξερακιανὸς γέρος, ντυμένος μὲ ρούχο εὐρωπαϊκὰ, χωρὶς κανένα ἰδιαίτερο γνῶρισμα πού νὰ δείχνῃ τὴ θρησκευτικὴ ἰδιότητά του. Τὸ ἴδιο εἶναι καὶ οἱ δικοὶ μας κληρικοὶ στὴν Τουρκία ὅταν βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία. Μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι οἱ δικοὶ μας διατηροῦν τὴ γενειάδα τους, ἀρκετὰ ὁμοψαλιδομένη. Ὁ μεγάλος μεταρρυθμιστὴς τῆς Τουρκίας Κεμάλ Ἀτατούρκ, μῆσα σὲ μικρὸ, σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα, γκρέμισε θεομῶδες καὶ ἔθιμα αἰῶνων, ἀλλάζοντας ὀλοκληρωτικὰ τὴν ὄψη τῆς Χώρας του. Τὴν ἀλλαγὴ αὐτὴ περισσότε-

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνταίρισμοῦ «Ἡ Προκόννησος» εὐρίσκειται εἰς τὴν πολὺ εὐχάριστον θέσιν νὰ γνωρίσῃ εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνταίρισμοῦ ὅτι κατόπιν τῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν τοῦ ἐπέτυχῃ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 119538 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς μεταξὺ Μπουργατιοῦ—Σταμάτας περιοχῆς, ὅπως πωλήσωσι ἐκ τοῦ δασοκτῆματός των εἰς τὸν Συνταίρισμόν μας ἕκτασιν 250 στρεμμάτων.

Κατόπιν τούτου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δασῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ τῆς σχετικῆς ἀδείας κατατιμῆσεως τῆς ὑπὸ ἀγορᾶν ἐκτάσεως, ἀποτιμωμένης συμφῶνως τῷ ἀρθρῷ 216 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὸν προσηχῇ μῆνα θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀγορᾶν.

Πειραιεὺς 28 Ἰουλίου 1951
Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ν. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ ΒΑΣ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ

Ν. ΠΑΛΑΤΙΑ, (τοῦ ἀνατοκροῦ μας).—Μὲ ἐπίσημο τελετῇ, στὴν ὁποία παρευρέθησαν οἱ κοινοτικὲς ἀρχές, τὰ μέλη τῆς Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας, ἄρχισαν τὴν Κυριακῇ 13 Μαΐου οἱ ἐργασίαι γιὰ τὴν ἀνάγεισιν τῆς ἐκκλησίας μας, πού γίνεται μὲ συνεισφορὰς τῶν συμπατριωτῶν μας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων Ν. Παλατιῶν. Εὐλογοῦντες τοῦ ἐφημερίου μας οἰκονομοῦ Παπαχαρλάμου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητός μας καὶ Πρέεδρος τῆς Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Λάζαρος Χατζηνικολῆς, ἔθεσε τὸν θεμελιὸ λίθον τὸν ὁποῖο ἐστερέωσε μὲ πηλὸ ἀπὸ χῶμα τῆς Πατρίδος καὶ ξύσματα ἀπὸ τοὺς σοφάδες τῶν ἱερῶν τῶν ἐκκλησιῶν μας, πού μᾶς ἔφερε ἀπὸ τὸ πρόσφατο ταξεῖδι τοῦ στὴν Πατρί-

δα ὁ Διευθυντὴς τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» κ. Νικ. Λαμπαδαριδῆς. Ἡ δὴ ἐτελείωσαν τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ καὶ ἀναμένεται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ταμῆα τοῦ ἐράνου Ἀμερικῆς κ. Μόρφη Μηλικόπουλο, ἡ ἀποστολὴ τοῦ ὑπολοίπου συγκεντρωθέντος ποσοῦ, γιὰ νὰ συνεχισθῇ τὸ ἔργον.

Ὁ ἔρανος μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν μας Ἀμερικῆς ἀπέδωσε μέχρι τῆς στιγμῆς τὸ ποσὸν τῶν 3.474 δολλαρίων καὶ 68 σέντς, ἐπὶ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Μηλικόπουλος μᾶς ἔστειλε 2000 δολλάρια, τὰ δὲ ὑπόλοιπα θὰ μᾶς στείλῃ προσηχῶς.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς συμπατριώτες μας ἐπιθυμοῦν νὰ βοηθήσουν τὸν ἱερὸ σκοπὸν μας, παρακαλοῦνται νὰ στείλουν τίς εἰσφορὰς τῶν εἰς τὸν κ. Μηλικόπουλο, στὸν Ἁγιο Φραγκίσκο τῆς Ἀμερικῆς, εἰτε στὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ χωριοῦ μας.

ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

Συμπatriώτισαιδικηγόρος

Ἐξέτασεις, πού ἔδωσε στὴ Νομικὴ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἔλαβε τὸν Ἀπρίλιον τὸ διπλωμα τῆς Δικηγόρου ἡ νεαρὰ συμπatriώτισσα μῆσα ἀπὸ τὰ Παλάτια ὁνὶς Τούλα Πασχ. Ταυλαρίδου. Τὴν συγαίρουσε θερμὰ καὶ τῆς εὐχόμεστε λαμπρὴ σταδιοδρομίαν στὸ δικηγορικὸ στάδιο.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΕ ΑΝΩΝΥΜΟΓΡΑΦΟΥΣ

Κακοὶ πατριῶτες, ὑποκειμένα αἰσχρὰ, πού κρύπτονται πίσω ἀπὸ τὸ ἄτιμο παραπέτασμα τῆς ἀνωνυμίας, μᾶς ἔστειλαν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ἕνα γράμμα γεμάτο αἰσχρότητες καὶ ἀπειλές κατὰ τοῦ οἰκοδομικοῦ Συνταίρισμοῦ μας. Τὸν βρωμερὸν αὐτὸν ἀνωνυμογράφον, πού τοὺς τυφλώνει ἡ ζήλεια γιὰ τὸ ὄραιο πατριωτικὸ ἔργο, πού ἀγωνίζονται μὲ τόσους κόπους καὶ θυσιᾶς ἀτομικῆς, νὰ φέρουν εἰς πέρας τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνταίρισμοῦ μας, περιφρονοῦμε σὰν τὰ σκοπίδια τοῦ δρόμου ὅπου πετάξαμε καὶ τὸ γεμάτο βρομιὰ γράμμα τους.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ ἐρχόμενο φύλλο.